

धूम्राक्षं निरुतं श्रुत्वा रावणः क्रोधमूर्च्छितः ।
 बलाध्यक्षमुवाचेदं कृताञ्जलिमुपस्थितं ॥ १ ॥
 शीघ्रं निर्यातु दुर्धर्षा रक्षसा घोरदर्शनाः ।
 अकम्पनं पुरस्कृत्य सर्वे युद्धविशारदाः ॥ २ ॥
 एष शास्ता च गोप्ता च युधि बुद्धिमतां वरः ।
 भूतिकामश्च मे नित्यं नित्यं च समरप्रियः ॥ ३ ॥
 न च कम्पयितुं शक्यः सेन्द्रैरपि सुरासुरैः ।
 अकम्प्योऽकम्पनः श्रीमानादित्य इव तेजसा ॥ ४ ॥
 एष जेष्यति काकुत्स्थौ सुग्रीवं च महाबलं ।
 वानरांश्चापरान् घोरान् विधमिष्यति रक्षसः ॥ ५ ॥
 प्रतिगृह्य स तामाज्ञां रावणस्य महाबलः ।
 बलं संवरयामास तदा लघुपराक्रमः ॥ ६ ॥
 ततो नानाप्रहरणा भीमाक्षा भीमदर्शनाः ।
 निर्ययू रक्षसा मुख्या बलाध्यक्षप्रचोदिताः ॥ ७ ॥
 रथमास्थाय तु श्रीमांस्तप्तकाञ्चनकुण्डलः ।
 अकम्पनो वृत्तो भीमै रक्षसैरभिनिर्ययौ ॥ ८ ॥
 तस्य निर्धावतस्तूर्णमिकस्माद्रथवाजिनः ।
 जघनैः सहसा पेतुर्भयविल्लवचेतसः ॥ ९ ॥